

som på, at hvis man så gennemgår det reducerede tal, det nye tal, man måtte indrømme dagen efter, så kan man se, at det bygger på nogle helt urimelige forudsætninger, som vi aldrig har bedt om at få lagt ind i de beregninger.

Derfor er det en beregning, som er oppumpet og urimelig, og det var bare det, jeg gjorde opmærksom på. Det synes jeg sådan set er meget tæt på faktuelle kendsgerninger.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg kan fremsætte fuldstændig faktuelle kendsgerninger, men jeg mener faktisk, at de to talsæt, som hr. Keld Albrechtsen står og taler om, er de beregninger, som regeringen kom med efter oppositionens første udspil, og efterfølgende – da udspillet blev ændret – kom der nogle andre tal, som var i størrelsesordenen det halve eller sådan noget, men væsentlig mindre. Det er rigtigt.

Jeg kan heller ikke rigtig i erindringen genkalde mig – jeg har åbenbart ikke været til stede; det må jeg jo ikke have været en gang imellem – at der i de vandmiljøplaner var tale om, at regeringen bare satte nogle forudsætninger ind. Jeg husker det sådan, at oppositionen – den del af oppositionen, der ikke ville være med til noget som helst – udtrykkeligt selv fik lov til at fortælle helt præcis, hvad det var, der var deres forudsætninger. De blev udtrykkeligt spurgt, inden beregningerne gik i gang hen over en lang og streng weekend for de embedsmænd, der havde siddet og regnet. Kan hr. Keld Albrechtsen ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig, at fru Else Theill Sørensen erkender, at man begyndte med et tal, som man altså dagen efter måtte halvere. Det er vigtigt at få det ind i debatten, og det kan ikke nytte, at ministeren griner. Hr. Dohrmann startede den her debat med at forsøge at bruge det første tal, men nu er vi altså nået hen til det andet tal. Det er da et pænt fremskridt.

Kl. 19.00

Så vil jeg sige, at grunden til, at det første tal var helt forkert, var, at regeringen havde misforstået det, vi sagde. Nu kan jeg se, at ministeren er ved at øve sig på, hvordan han skal få klaret sig ud af det her, når han skal have sit indlæg, men rent faktisk havde man simpelt hen misforstået det.

Jeg tør ikke sige, at man bevidst har misforstået det. Det ville være stærkt at sige, for jeg kan jo ikke se, hvad der foregår inde i ministerens hoved, men misforstået det, det havde man. Da man så fik opklaret misforståelsen og fik lavet den del af det rigtigt, så var tallet pludselig raslet ned til det halve.

Så er det bare, jeg siger, at vi kan gennemgå de enkelte ting. Hvad angår det med normerne, så har vi ikke bedt om at få en normnedsættelse på 10 pct., som man lagde ind i beregningen, og det er det, der koster store beløb, og derfor nåede man så frem til de tal.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det er ikke let at stå model til at høre hr. Keld Albrechtsen komme med den samme fordrejning adskillige gange. Der var jo ikke tale om, at regeringen en dag kom med nogle tal og dagen efter blev nødt til at rette dem. Der var tale om, at oppositionen kom med et ændret udspil og nogle ændrede forudsætninger.

Det kan da godt være, at regeringen ikke har fattet det. Jeg har altså tilfældigvis hørt ministre – jeg kan ikke huske, hvem af dem det var, det må jeg sige – afaske oppositionens svar på: Er det sådan I mener, er det sådan I mener, er det sådan I mener? Det gjorde man, så forudsætningerne blev helt klare, inden man satte det store apparat i gang. Så et eller andet sted har pædagogikken måske svigtet, men selv det halve antal arbejdspladser er da også en sjat, må jeg sige.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Forløbet var sådan, at man kommer med en beregning på de 17.000-27.000. Vi sagde på det møde, som fru Else Theill Sørensen nu henviser til – jeg sagde det, og hr. Kristen Touborg sagde det – at vi ønskede, at man lagde regeringens fosfor ind i beregningen, og så kommer man alligevel dagen efter med en beregning, der bygger på et helt andet grundlag.

Det var en misforståelse, at ministrene ikke hørte, hvad der blev sagt. Vi er så nogle, der kan huske det. O.k., så fik vi rettet tallet dagen efter, og så kom det altså ned. I stedet for det, som hr. Dohrmann indledte debatten med, altså at det skulle ligge på 17.000-27.000, så kom det altså ned på 7.500-12.000.

Så siger fru Else Theill Sørensen: Det er jo også meget. Jamen det, jeg lige har stået og sagt, er, at det jo skyldes, at man har regnet med en